

4) приймають остаточне рішення щодо видів та обсягу купівлі цінних паперів на засаді максимізації очікуваних доходів і мінімізації можливого ризику.

Для прийняття рішення про доцільність реалізації інвестиційного проекту необхідно провести групування інвестицій залежно від їх мети та спрямованості й обумовленої цими відмінностями очікуваної норми прибутку на капітал. Лише комплексне використання названих важелів спроможне забезпечити ефективність формування та реалізації фінансових інвестицій суб'єктів підприємницької діяльності в Україні.

Гапонова Э.А.

ХНМУ

ОСОБЕННОСТИ ВЗАИМОДЕЙСТВИЯ МЕЖДУ ГОСУДАРСТВЕННЫМ И ЧАСТНЫМ СЕКТОРАМИ ЗДРАВООХРАНЕНИЯ

Основой для сотрудничества между государственным и частным секторами здравоохранения является понимание мотивации и построение отношений между ними. При правильном понимании национальных задач здравоохранения и реалий каждого партнёра эти два сектора могут дополнять друг друга. Такое взаимопонимание позволяет создать различные формы взаимодействия, направленные на достижение единой цели – предоставление доступной квалифицированной и высокоспециализированной медицинской помощи различным социальным группам населения.

Государственными приоритетами в области здравоохранения являются: забота о здоровье матери и ребёнка, вопросы планирования семьи, профилактика и лечение ВИЧ/СПИДа, гипертонической болезни, профилактика сердечнососудистых заболеваний, противодействие распространению инфекционных заболеваний, в том числе туберкулёза. Для обеспечения успешной работы здравоохранения в Украине необходимо кардинально реформировать сферу предоставления медицинских услуг.

На сегодняшний день можно считать эффективными следующие направления реформирования медицинских услуг: заключение контрактов с частными поставщиками медицинских услуг (некоммерческими и коммерческими); лицензирование и аккредитация; регулирование деятельности и формирование сети поставщиков услуг; программы социального маркетинга; создание системы непрерывного обучения медицинских работников.

Министерство охраны здоровья и местные государственные органы здравоохранения контролируют вопросы лицензирования и аккредитации учреждений охраны здоровья и частных лиц, а также могут расширять или ограничивать сферу медицинских услуг частного сектора. С помощью установления законодательных актов, норм и процедур государственные органы здравоохранения могут разрешать определённым поставщикам медицинских услуг предоставлять услуги и товары частным образом. В составе единой структуры системы здравоохранения создаются сети лицензированных поставщиков медицинских услуг. Для решения социальных вопросов в системе

охорони здоров'я формується система партнёрства между державними та приватними медичними закладами та організаціями. Маючи на меті забезпечення доступних медичних послуг для різних соціальних груп населення, ефективними надаються програми соціального маркетингу, щоб зробити субсидовані медичні послуги більш доступними. Обов'язковою умовою реформування системи охорони здоров'я є створення системи неперервного навчання медичних працівників незалежно від того, чи державному чи приватному сектору належить заклад охорони здоров'я. Така система передбачає різні методи, зокрема пряме навчання, дистанційне навчання, проведення тренінгів на робочому місці, різні види спеціалізованого тематичного удосконалення.

Взаємодія державного та приватного секторів надає можливість забезпечити підвищення ефективності та якості медичних послуг, дозволяє розширювати сферу надаваних послуг, зробити медичну допомогу більш доступною для всіх соціальних груп суспільства.

Голубятніков М. В.

ВП «КТД ЛНУ ім. Т. Шевченка»

САНАЦІЯ ГОСПОДАРЮЮЧИХ СУБ'ЄКТІВ

Санация або фінансове оздоровлення суб'єктів господарювання – це комплекс послідовних взаємозв'язаних заходів фінансово-економічного, виробничо-технічного, організаційного та соціального характеру, спрямованих на виведення суб'єкта господарювання з кризи і відновлення або досягнення ним прибутковості та конкурентоспроможності. Основним способом виведення підприємств з стану неплатоспроможності є санация, тобто реорганізаційна процедура, при якій власниками підприємства-боржника, його кредиторами або іншими особами йому надається фінансова допомога. Процес фінансового оздоровлення починається з виявлення та аналізу причин фінансової кризи. Проведення такого аналізу дає змогу або прийняти рішення щодо доцільності проведення санации, або, якщо це зробити неможливо, щодо повної ліквідації.

За проведення процесу санации необхідно визначити її цілі та стратегію. На підставі обґрунтованої стратегії розробляється система санаційних заходів, формується програма і проект плану санации. На кінцевому етапі здійснюється реалізація цього плану.

Проект санации може мати таку структуру: 1. Загальна характеристика підприємства: фактичний фінансовий стан підприємства (фактичний обсяг реалізованої продукції, прибуток, заборгованість, коефіцієнт платоспроможності та ліквідності); аналіз причин, унаслідок яких підприємство потрапило у скрутне фінансове становище; перспективи виходу з цього стану. 2. План фінансового оздоровлення: виробнича програма на найближчі роки (назва продукції, кількість, вартість); баланс грошових доходів і витрат (сума необхідної допомоги в розрізі окремих джерел показують окремо); розрахунок ефективності заходів, спрямованих на оздоровлення підприємства.